

[Dorte Bennedsen.]

ledende oplysninger, eller at sælger ikke har overholdt den indgåede aftale.

Jeg tror, det vil være rimeligt at sige, at problemer af denne art, hvor køber føler sig mere eller mindre snydt af producenten, stort set kun forefindes i en del af byggesektoren, hvilket imidlertid ikke gør problemet mindre alvorligt i den konkrete situation, og hvortil kommer, at netop den godt fungerende del af branchen også må have krav på en regulerende lovgivning, som kan forhindre de uheldige dele af sektoren i at udfolde sig frit til skade for hele sektoren.

Man må formode, at det også er overvejelser af denne art, som har fået Industrirådet til at skifte synspunkt i denne sag. Endnu ved afgivelse af forbrugerkommissionens betænkning for 1½ års tid siden opretholdt Industrirådet nemlig, at en frivillig deklarationsordning måtte kunne være tilstrækkelig, mens rådet ved den høringsproces, der er sket omkring dette lovforslag i efteråret, ganske tilsluttede sig, at problemerne i denne sektor måtte løses gennem en tvungen deklarationsordning. I øvrigt er det jo nok værd at bemærke, at der fra alle de berørte parter side, herunder typehusproducenterne og Entreprenørforeningen, har været opbakning, hvilket jo nok kan tilsige, at der må være en bred tilslutning også her i tinget.

Forslaget bygger på at skabe tryggere vilkår, og til opfyldelse af denne målsætning er den foreslåede forsikrings- eller garantiordning en meget væsentlig forudsætning. Der er som bekendt ikke så forfærdelig megen glæde ved at have ret, hvis man ikke også kan få ret, og de senere års erfaringer inden for byggesektoren har vist, at det kan være umuligt for køber at få opfyldt sin ret hos sælger med hensyn til mangler påvist efter overtagelsen.

Bestemmelserne i kapitel 4 pålægger dels producenten en pligt til at afhjælpe mangler og fejl, dels gør den i sidste instans husejeren uafhængig af producentens vilje og økonomiske evne, idet der indføres bestemmelser, som sikrer, at der vil være midler til afhjælpning til stede.

Med en lovgivning på et helt nyt felt er det givet, at der vil være mange problemer og detaljer, som må drøftes under udvalgsarbejdet. Jeg vil godt her pege på et par stykker.

Jeg vil godt pege på spørgsmålet om længden af det åremål, forsikringsdækningen løber, hvor man umiddelbart kan have sine tvivl om, hvorvidt 5 år er en tilstrækkelig lang periode.

Jeg vil pege på, at det kunne være ønskeligt, om man kunne få funderingsskader omfattet af ordningen. Jeg ved, at ministeren har gjort sig tanker i denne forbindelse. Jeg vil også godt pege på muligheden af at udvide deklarationsordningen til også at omfatte andre former for enfamiliesboliger og byggegrunde.

Det er nok ting, det er nemmere at drøfte i udvalget, hvor vi har mulighed for at gå mere til bunds i sagerne, end der er her i salen.

Lad mig slutte med endnu en gang at understrege, at forslaget er et meget vigtigt skridt i forbindelse med lovgivning om forbrugerbeskyttelse, og jeg kan på mit partis vegne tilsige forslaget en velvillig behandling i udvalget.

Hovmand (V):

Jeg synes nok, at den forrige taler tog mun- den rigeligt fuld, da hun henviste til, at alle berørte organisationer var stærkt interesseret i dette forslag i den udformning, det her har fået. Det mener jeg at vide ikke er tilfældet, og jeg tror, at ministeren er vidende om, at der langt ind i brede kredse, håndværkerkredse, forsikringskredse og andre steder, er meget, meget store betænkeligheder.

Jeg vil gerne sige, at vi fra venstres side ikke vil kunne give tilslutning til lovforslaget, som det er udformet her. Det skal gennemgå en meget betydelig ændring, før vi ændrer holdning. Vi er naturligvis enige i, at det er vigtigt, at købere sikres fuldstændig orientering om de økonomiske konsekvenser, der er ved at købe et hus, og vi er også enige i, at det er vigtigt, at købere ikke senere hen overraskes af mangler og fejl efter at være flyttet ind. Derom ingen tvivl. Men efter vores opfattelse vil disse mål kunne nås ad anden vej, som efter vores opfattelse bør betrædes, og jeg håber, at vi under udvalgsbehandlingen kan overbevise også socialdemokratiet og ministeren herom.

For det første mener vi, at det bør være muligt at skabe en ordning, der er baseret på frivillig basis. Vi har ingen tro på, at de vises ten er et stort administrativt apparat som det, der her lægges op til. Vi har en tro på, at de forsøg, der har været gjort for at skabe en frivillig ordning, og de forhandlinger, der i øjeblikket føres med henblik herpå, vil kunne krones med held.

Et andet forhold, som jeg synes er væsentligt at drage ind, er spørgsmålet om den konkurrenceforvridning, som dette lovforslag indebærer i hvert fald i dets nuværende form. Det